प्नोत्, तस्मात् कारणादाप्त्यर्थो यामो यज्ञ इति व्युत्पत्त्या तन्नाम सम्पन्नम्॥

एतस्य क्रतोः सर्व्वकामप्राप्तिसाधनत्वं दर्शयति। "एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यं काममकामयन्त तमाप्नुवन्। यं कामं कामयते। तमेतेनाप्नोति" [२] इति। पुरा 'देवाः', 'एतेन' आप्नोर्यामक्रतुना, जेतव्यानि सर्व्वाणि युद्धानि 'जित्वा', काम्यमानं फलं 'प्राप्नुवन्'। अतोऽन्योऽपि देववत् सर्व्वं 'प्राप्नोति॥

इति चतुर्द्दशोऽनुवाकः॥ १४॥

अथ पञ्चदशोऽनुवाकः।

चतुर्द्दशे आप्नोर्यामोऽभिहितः। अथ पञ्चदश-षोडश-सप्तदशेष्वनुवाकेषु यज्ञसंयुक्ताल्लौकिको राजाभिषेकोऽभिधीयते। तत्रास्मिन्ननुवाके तावदादौ होममन्त्रा उच्यन्ते। कल्पः। व्याघ्रोऽयमग्नाविति सप्ताऽऽहुतीर्जुह्वेति। "व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां मिथुया कर्म्म भागम्" इति। 'अयम्' अभिषेकार्हो राजा, अस्मिन्नाऽऽहुत्याधारे 'अग्नौ', 'प्रविष्टः' 'व्याघ्र'वद्प्रधृष्यो भूत्वा लोके 'चरति'। सः 'अयं', 'ऋषीणाम्' ऋत्विजां, 'पुत्रः', अभिषेकसंस्कारेण तैरुत्पादितत्वात् 'अभिशस्तिपाः' पापेभ्यः पाता, रक्षिता भवत्विति